

Proč do Univerzitního senátu?

Troufám si říci, že běžný akademický občan fakulty existenci AS UK sice nějak tuší, ale pro většinu je vzdálenou slonovinovou věží, jejíž činnost je skryta kdesi v mlhách vzdáleného rektorátu. Je určitě pravdou, že ve srovnání s obdobím porevolučního kvasu je činnost akademického senátu poměrně nudná a tedy méně nápadná, avšak neznamená to, že je méně důležitá. Senát UK se stále zásadním způsobem vyjadřuje k rozpočtu, tvoří a schvaluje interní předpisy včetně těch fakultních.

Kromě zcela samozřejmých úkolů senátora, ke kterým patří především obhajoba a prosazování zájmu fakulty na úrovni UK, vidím své možnosti v opačném směru, totiž zprostředkovat dění na senátu fakultní veřejnosti. Proto bych se snažil o vybudování funkční zpětné vazby mezi akademickou obcí fakulty a senátem UK, aby se informace z dění na senátu neomezily na formalizované zápisy publikované s několikaměsíčním zpožděním na místech, kde si jich nikdo nevšimne.

Kromě rutinní agendy může být senát orgánem, který bude umetat cestu aktivitám propojujícím činnost jednotlivých fakult, ať už uvnitř univerzity (podpora společných pracovišť/studijních oborů/celoživotního vzdělávání – včetně podpory rozumně využitelných společných investic) nebo hájením a prezentací společných zájmů navenek. Například reálným problémem, kterému je třeba čelit, jsou v této době veřejně proklamované snahy okleštit získané akademické svobody vysokých škol a přesunutí rozhodování z volených na jmenované orgány, které mohou podléhat partikulárním zájmům svých (i politicky dosazených) členů. Jelikož UK je silným hráčem, hlas jejího senátu může v tomto ohledu mít i vyšší přesah. S tím samozřejmě souvisí i ochota senátu se veřejně prezentovat, vyjadřovat se k akademické problematice, zkrátka chovat se čitelně a sebevědomě.

Jestli mám k senátorství vhodné dispozice, posoudí voliči. To, co mohu nabídnout, jsou mé zkušenosti předsedy předsednictví fakultního senátu v letech 2000-2002, kdy jsem měl možnost dění univerzitního senátu sledovat naživo, k nezaplacení jsou i zkušenosti (též z titulu předsedy fakultního senátu) z účasti na rozhodování kolegia děkana, kde se *de facto* řeší každodenní fungování i dlouhodobé plány fakulty. K tomu lze přičíst mé dlouhodobé (a konečně letos předané) garantství dvou studijních oborů a z něj vyplývající ucházející přehled po legislativě, navíc pak snad zdravý selský rozum, vlohý ke konsensu a značný odpor k intrikánství.

Ovšem, jak říkávám kolega prof. Komárek, univerzity patří po církvi k těm nejkonzervativnějším strukturám a je otázka, zda-li lze tento moloch nějak smysluplně z úrovně senátora ovlivňovat.

Budu se snažit.

V Praze 2.11.2012

Martin Černý

